

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205710
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814205710.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279 p r o t i žalovanému: R. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX Q. XXX, o zaplatenie 1.479,12 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 23.6.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 1.479,12 eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 31.10.2002 uzatvorili úverovú zmluvu č. 5210054675 (ďalej !en „Zmluva“), ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 995,82 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v Zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo Zmluvy nevyplýva inak. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo Zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil; Žalovaný porušil dohodnuté Úverové podmienky. Dňa 01.07.2013 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 1132,57 eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu spísania žaloby predstavuje dlh žalovaného sumu 1479,12 eur. Žalovaný žalobcovi dlžnú sumu vo výške 1479,12 eur neuhradil.

Žalovaný k žalobe žalobcu uviedol, že žalobu obdržal a porozumel jej obsahu. Dostal sa do situácie, kedy nebol schopný platiť. Nikdy okrem žaloby nedostal žiadne upovedomenie, že má platiť splátky alebo že dlhuje.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, a to splátkovým kalendárom žalovaného k číslu zmluvy 5210054675, úverovou zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES zo dňa 31.10.2002 spolu s úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., listom adresovaným žalovanému zo dňa 27.12.2012, poštovým podacím hárkom, výpisom z účtu žalovaného. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 27.8.2014 spolu s prílohami, výpoveďou žalovaného a prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný vo výpovedi uviedol, že sa dostal do situácie, kedy nebol schopný platiť. Snažil sa platiť každý mesiac splátky, tak ako mal. Asi pred dvomi rokmi sa dostal do situácie, kedy nemal z čoho ďalej platiť. Exekútor mu zablokoval účty, pretože má aj ďalšie pôžičky a to hypotéku na dom a ďalší úver, ktorý tiež nesplácal. Nikto ho neupozornil na to, že neplatí splátky. Nikdy okrem žaloby nedostal žiadne upovedomenie, že má platiť splátky alebo že dlhuje. Má ešte jeden úver od žalobcu, ktorý mu zrážajú v práci a myslel si, že sa jedná o tento úver.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že posledná úhrada zo strany žalovaného bola v júli 2012. Pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania, okrem skutočností, ktoré sú uvedené v žalobe a vo vyjadrení zo dňa 27.8.2014 v podstate viac k veci nemá čo dodať, trvá na žalobe.

V podaní zo dňa 27.8.2014 žalobca uviedol, že účastníci konania dňa 31.10.2002 uzavreli Úverovú zmluvu č. 5210054675 (ďalej len „ÚZ“) o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty YES, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 995,82 eur. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej ÚZ sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“). V súlade s ÚZ žalovaný svojim podpisom ÚZ potvrdil, že je s ÚP oboznámený, že sú žalovanému ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaný. Maximálna čiastka, ktorú je žalovaný oprávnený z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa žalovanému automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní RÚ. Pri tomto type úveru ide teda o obnoviteľnú finančnú rezervu. S každou uhradenou mesačnou splátkou sa žalovanému obnovuje čiastka, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že žalobca a ani žalovaný nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, nakoľko pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola pôvodne dohodnutá vo výške 995,82 eur s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 39,83 eur. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru je tiež potrebné uviesť, že pokiaľ ide o počet splátok, ani tento nie je možné vopred dohodnúť, nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver. Celkový počet splátok, ktorými mal byť poskytnutý úver splatený, je rovný počtu mesiacov, potrebných pre splatenie čerpaného úveru spolu s poplatkami a úrokmi a je závislý na celkovej výške dlžnej čiastky a na výške jednotlivých splátok, ktoré sú ovplyvniteľné žalovaným. Termín splatnosti mesačnej splátky bol dohodnutý na lícnej strane ÚZ, a to vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Ako vyplýva z výpisu z úverového účtu, k prvému čerpaniu RÚ zo strany žalovaného a teda k poskytnutiu RÚ došlo dňa 31.10.2002, prvá mesačná splátka tak bola splatná dňa 20.11.2002. Rovnako tak výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa, z ktorého dôvodu sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, čo potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku zo dňa 27.01.2011, sp. zn. 6Co 95/2010. Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v Sadzobníku poplatkov a odmien. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na hlavu 6 § 7 ÚP: „Klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poplatkových služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom poplatkov a odmien spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti. Klient potvrdzuje, že pri podpise ÚZ bol oboznámený s platným sadzobníkom.“ V zmysle ust. hlavy 6 § 9 ÚP: „Klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková sadzba je stanovená ako súčet základnej úrokovej sadzby a odchýlky uvedenej na prednej strane tejto listiny. Základná úroková sadzba pre účely výpočtu úrokov je uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov.“ Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že ním požadované poplatky boli so žalovaným dohodnuté písomne, nakoľko boli uvedené v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou ÚZ. Ako vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru. V zmysle § 2 Hlavy 8 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy ÚP. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok (konkrétne splátok za mesiace august 2012 až december 2012), stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, pričom ako vyplýva predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k žalobe splatnosť nastala ku dňu 27.12.2012, kedy žalobca vyzval žalovaného na splatenie celého úveru, a to v lehote 15 dní. Žalobca si tak voči žalovanému uplatňuje sumu 1.479,12 eur, ktorá, ako vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, pozostáva z nasledujúcich položiek: Istina (t.j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru) vo výške 951,17 eur, Úrok (t.j. úrok z poskytnutej istiny do dňa podania žaloby) vo výške

445,74 eur + 40,96 eur + 10,96 eur ako dopočítaný úrok k aktuálnemu dňu (ku dňu podania žaloby), opravné úroky vo výške 0,65 eur, zmluvná pokuta (t.j. zmluvná pokuta podľa Hlavy 9. § 2 ÚP s názvom Záverečné ustanovenia, v zmysle ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní, je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní) vo výške 16,06 eur, Úrok z omeškania (t.j. úrok z omeškania do času zosplatenia) vo výške 2,35 eur. Ide o úrok z omeškania v zákonnej úrokovej sadzbe. Poplatok za výber z bankomatu vo výške 2,29 eur, poplatok za výpis z účtu vo výške 8,94 eur. Zároveň si žalobca v predmetnom konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie úroku vo výške 21,48 % ročne zo sumy 951,17 eur (t.j. z istiny) od 19.06.2014 do zaplatenia. V danom prípade ide o úrok z poskytnutého úveru, nie úrok z omeškania, od nasledujúceho dňa po podaní žaloby až do zaplatenia (úrok do dňa podania žaloby je už obsiahnutý v žalovanej sume). Úrok z dlžnej istiny bol dohodnutý v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť Metodickéj príručky. Pokiaľ ide o podstatné zákonné náležitosti predmetnej zmluvy žalobca uvádza, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 53 Občianskeho zákonníka ako aj s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia ÚZ.

Medzi žalobcom a žalovaným ako klientom došlo dňa 31.10.2002 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 5210054675, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 995,82 eur (30.000,- Sk) s dohodnutou mesačnou splátkou vo výške 39,83 eur (1.200,- Sk). Na základe takto uzatvorenej zmluvy a schválenej žiadosti vzniklo žalovanému ako klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a vydanie a používanie platobnej karty YES.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolu podpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky (ďalej iba ÚP) sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy (ďalej iba ÚZ) o poskytnutí revolvingového úveru (ďalej iba RÚ alebo úver) a vydaní a používaní platobnej karty YES (ďalej iba UK), uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba spoločnosť) a fyzickou osobou (ďalej iba klient), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky špecifikujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

V zmysle hlavy 2 § 1 Úverových podmienok Klient podáva návrh na uzatvorenie ÚZ na prednej strane tejto listiny (ďalej iba návrh). Návrh podáva klient prostredníctvom obchodných partnerov spoločnosti spolupracujúcich na základe zmluvy o zastúpení v súvislosti uzavieraním úverových zmlúv.

Revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca (hlava 3 § 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 4 § 2, § 3 Úverových podmienok k jednému úverovému účtu môže byť vydaná len jedna úverová karta, ktorá je neprenosná a môže ju používať iba jeden držiteľ, ktorého meno je uvedené na karte. Použitím úverovej karty klient súhlasí s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške.

Podľa hlavy 6 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve, pričom prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny.

Klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková sadzba je stanovená ako súčet základnej úrokovej sadzby a odchýlky uvedenej na prednej strane tejto listiny. Základná úroková sadzba je uvedená v aktuálnom sadzobníku (hlava 6 § 9 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 8 § 2 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V prípadoch ak nastane predčasná splatnosť úveru, je spoločnosť taktiež oprávnená pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru alebo od úverovej zmluvy odstúpiť.

Podľa hlavy 8 § 3 Úverových podmienok v prípade vzniku predčasnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, teda čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, pokiaľ by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

V zmysle hlavy 9 § 2 Úverových podmienok v prípade oneskorenia s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho ako 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvný úrok z oneskorenia vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý započatý deň oneskorenia. V prípade oneskorenia s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho než 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v oneskorení.

Spoločnosť nie je viazaná účelom platby, ktorý stanoví klient a je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti voči klientovi v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti z oného titulu než z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na poplatky za poskytnuté služby, na príslušenstvo úveru vrátane sankcií, na splátky úveru (hlava 9 § 4 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 9 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, zabezpečenie záväzkov z úverovej zmluvy a vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených právnych úkonov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v úplnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako aj špecifikácie pohľadávky žalobcu v písomnom podaní súd zistil, že žalovaný uhradil celkom 5822,002 eur, pričom mu bolo poskytnutých 4152,0011 eur a dňa 27.12.2012 došlo k zosplatneniu celého úveru.

Listom zo dňa 27.12.2012 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 1.132,57 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa spísania predmetnej výzvy.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

V zmysle § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanovením § 53 a 54 tohto zákona a s ustanovením tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, preto súd považuje za podstatný súlad spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 i keď zmluva bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá dňa 4.9.2003.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou - typovou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nepochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 30.10.2002 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanému a vydanie karty YES podľa príslušných ustanovení dojednaných v zmluve a v Úverových podmienkach s dohodnutým úverovým rámcom a pravidelnou mesačnou splátkou. Žalovanému boli následne finančné prostriedky žalobcom poskytnuté, tak ako je to zrejmé z predloženého splátkového kalendára.

V dôsledku neplnenia si povinnosti žalovaného sa stal celý dlh splatný dňa 27.12.2012.

Súd mal za preukázané, že žalovaný prostredníctvom poskytnutej úverovej karty vyčerpal finančné prostriedky v celkovej sume 4152,0011 eur a ďalej je nesporné, že žalovaný v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami uhradil sumu 5822,002 eur, ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. takáto zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať okrem iného sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak žalobca percentuálnu mieru nákladov nemohol určiť, potom v zmysle ust. § 3 ods. 6 cit. zák. bol povinný spotrebiteľa informovať nielen o výške úverového limitu, ale aj o nákladoch spotrebiteľa a o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že žalovaného ako spotrebiteľa o týchto náležitostiach informoval, pretože predmetná zmluva neobsahuje žiadne údaje o výške uplatneného úroku zo spotrebiteľského úveru, vrátane poplatkov uvedených v žalobnom návrhu. Podľa § 4 ods. 5 cit. zák. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené. Pretože predmetná úverová zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 cit. zák., a to najmä údaje o výške úroku, iných poplatkov, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. spôsobu jej výpočtu, uvedený spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu, výška tejto, prípadne spôsob jej výpočtu v danom prípade ani nie je uvedený v úverových podmienkach žalobcu. V hlave 6 § 9 úverových podmienok sa uvádza iba, že klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Základná úroková sadzba pre účely výpočtu úrokov je uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov. Samotný sadzobník poplatkov nie je v danom prípade ani priamo súčasťou úverovej zmluve, ale ako to uvádza žalobca vo svojom písomnom podaní, tvorí neoddeliteľnú súčasť Metodickéj príručky. Táto mala byť do zmluvy inkorporovaná iba ustanovením § 13 hlavy 9 Úverových podmienok, kde žalovaný ako klient podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s metodickou príručkou a prejavuje súhlas byť viazaný ustanoveniami tohto dokumentu.

Žalobca navyše v danom prípade sadzobník poplatkov ani metodickú príručku, prípadne jej časti, nepredložil. S poukazom na § 120 ods. 4 O.s.p. súd poznamenáva, že účastníci musia všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Teda je na žalobcovi, aby preukázal všetky skutočnosti odôvodňujúce vznik ním uplatňovaného nároku. Toto ustanovenie (§ 120 ods. 4 O.s.p.) je prejavom koncentrácie dôkazných prostriedkov účastníkmi konania do momentu vyhlásenia rozhodnutia súdom prvého stupňa. Na dôkazy predložené neskôr, odvolací súd prihliadnuť môže len výnimočne, za podmienok stanovených v § 205a O.s.p.

Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. nie je možné vykladať izolovane, bez väzieb na ňu nadväzujúce (a bližšie špecifikujúce) ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (najmä o ustanovenie § 120 ods. 2 a 4 O.s.p., § 205 ods. 3 O.s.p., § 205a O.s.p. a § 212 O.s.p.) a bez zreteľa na tzv. princíp koncentrácie, (aj) na ktorom je založené občianske súdne konanie. Uznesenie najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 Cdo 35/2013 zo dňa 7.3.2013.

Súd tiež považuje za potrebné uviesť, že ak žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6Co/95/2010, ktoré riešilo otázku revolvingovej zmluvy, tak ani závery, ktoré sú uvedené v dôvodoch označeného rozhodnutia nemôžu privodiť pre žalobcu iný záver, než je prijatý v tejto veci. Aj uvedené rozhodnutie totiž zdôrazňuje potrebu veriteľa poskytujúceho spotrebiteľský úver, aby aj pri ťažkostiach týkajúcich sa určenia RPMN pri uzavretí zmluvy, realizoval vo vzťahu k spotrebiteľovi v dostatočnom rozsahu informačnú povinnosť, tak ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 6, 7 zák. o spotrebiteľských úveroch. Súd v súvislosti s uvedeným názorom poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/78/2012 zo dňa 19.12.2012.

V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje údaj o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky vo výške 1.200,-Sk. Ani úverové zmluvné podmienky

žalobcu na ktoré zmluva o úvere poukazuje ako na svoju neoddeliteľnú súčasť, neobsahujú žiadnu úrokovú sadzbu (hlava 6 § 9 úverových podmienok).

Ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy je v súlade s čl. 8 smernice, ktorá umožňuje členským štátom prijať právnu úpravu nad rámec smernice a takéto ustanovenie pôsobí dostatočne sankčné a odradzujúco. Úroky popri údají o celkových nákladoch (RPMN) majú svoje opodstatnenie, pretože úroky vyjadrujú cenu hlavného predmetu plnenia.

Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný však túto možnosť nemal, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o revolvingovom úvere (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

Žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému formou výberu hotovosti z bankomatu a nákupov tovaru platobnou kartou. Žalobca poskytol žalovanému celkovú sumu 4152,0011 eur, žalovaný vykonal žalobcovi jednotlivými splátkami úhrady vo výške 5822,002 eur. Tým mu uhradil vyššiu sumu ako výška poskytnutých finančných prostriedkov. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobcovi nemohol vzniknúť ani nárok na zaplatenie uplatňovanej zmluvnej pokuty. Súd už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť viazanosť úverových podmienok, a teda ani ustanovení o zmluvnej pokute.

Aj v prípade, že by bola zmluvná pokuta v danom prípade dojednaná platne, súd poukazuje na skutočnosť, že sa jedná o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech

veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ.

Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad, ako v prípade zmluvnej pokuty aj vo vzťahu k úrokom z úveru a ostatným poplatkom. Úroky z úveru a ostatné poplatky obsiahnuté v úverových podmienkach, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy. Z týchto dôvodov bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, zriekol sa však práva na náhradu trov konania, preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.